

BISERIC'A si SCÓL'A.

Fóia bisericésca, scolastica, literara si economica.

Iese odata in septemana: DUMINECA.

Pretulu abonamentului:	Pretulu insertiunilor:	Correspondintiele sè se adreseze la Redac-tiunea dela
Pentru Austro-Ungari'a pe anu . . . 5 fl.—cr.	Pentru publicatiunile de trei ori ce contienu	„BISERIC'A si SCÓL'A“
„ „ „ „ „ jum. anu 2 „ 50 „	cam 150 cuvinte 3 fl., pana la 200 cuvinte	Er banii de prenumeratiune la
Pentru Romani'a si strainetate pe an 14 franci	4 fl. si mai sus 5 fl. v. a.	TIPOGRAFI'A DIECESANA in ARAD.
„ „ „ „ „ j. a. 7 franci		

„Cum stàmu cu scólele nóstre?“

Sub acestu titlu am primitu in dilele trecute o corespondentia dela unu onorabilu dnu invetiatoriu din dieces'a nóstra, in carele densulu se plange de multe de tóte, dar accentuèza cu deosebire o cestiune fórte delicata intre impregiurà-rile, in cari se gasesce administratiunea actuala a scóleloru nóstre, si anume: cestiunea inspec-tiunii scolari.

Cà totu omulu necajitu, corespondentulu no-stru, — desi si-a datu tóta trud'a, cá se fie cât mai obiectivu, totusi i-a scapatu ici colea unele pasage, pre cari, daca le-am publicá, aru provo-cá dóra unele, seau altele susceptibilitàti, de ca-ri noi, cât numai se póte, ne ferimu, si le evi-tàm. De aceea n'am publicatu acésta corespon-dentia, si am luat no sarcin'a de a-ne ocupá de materi'a, pre carea voiesce densulu a o trac-tá — in acea sperantia, ca fiendu noi mai de-parte, si in urmare mai putien seau dóra cu to-tulu nepreocupati vomu poté pastrá obiectivitatea, ce o reclama cestiunea.

„In dieces'a Aradului, dice dlu corespon-dentu, avemu pentru scólele elementarie unu planu de invetiamentu, lucratu conformu tuturor recerintiiloru invetiamentului, avemu bune norme pentru supraveghiarea mersului instructiunei; dar crede-me, dle redactoru, cà sporiulu, ce-lu facu scó-lele din inspectoratulu nostru, este putien, si nici pre departe nu corespunde acceptàriloru si multe-loru sacrificie, ce-le aduce poporulu nostru pentru sustienerea scólei. Mersulu invetiamentului in in-spectoratulu nostru este cu totulu lipsitu de con-trola; inspectorulu cercualu n'a cercetatu de pa-tru ani incóce scólele din inspectoratulu seu, si astfeliu scólele de pre aici sunt lipsite de acelu ajutoriu puternicu, pre carele lu da mersulu in-structiunei o buna inspectiune si o buna admini-stratiune scolastica.“

* * *

Asia se plange unu invetiatoriu facia de in-spectorulu seu. Nu scimu, incât este, seau nu, adeveru in acésta plansóre. Faptulu este inse fór-te caracteristicu, si merita fara indoiéla multa luare aminte.

Unu invetiatoriu se plange contra inspecto-seu. Elu póte se fie necajitu pre inspectoru, si póta se nu aiba dreptate. Inspectorulu póte ca-lu persecuta, s'ar poté dóra dice in alte casuri; in casulu de facia inse, ni-se pare, ca nu póte fi vorb'a despre asia ceva. Lucrulu este simplu, si plansórea invetiatoriului din cestiune, dupa noi, este o plansóre naturala pentru fiecare inveti-atoriu, care póta in inima conscienti'a greutàtii chiamàrii sale.

Ómenii sunt ómeni, si potu usioru apucá pre càl gresite si retacite. Se-ntielege apoi de sene, ca daca a apucatu cinev'a pre o astfeliu de cale, atunci cu cât este mai zelosu, cu atât este mai espusu periclului de a-se duce totu mai departe — daca nu este nimenea, carele se-lu abata, seau daca nu vine chiar forci'a impregiuràriloru, seau greutatea urmàriloru, ce ajunge pre omu totdeu-n'a, de câte ori apuca pre o cale gresita — cá se-lu intórca, si se-lu aduca de nou la calea cea drépta, din carea a esitu dóra numai pentru o mica nebagare de seama.

Invetiatoriulu inca este omu, si avend asu-pra umeriloru sei grele sarcine, póte se faca in un'a, seau in alt'a sminte, se póte, cá se nu a-plice bine planulu de invetiamentu, se tracteze o materia pré multu, ér alt'a pré, putien. In practic'a s'a invetiatorésca póte se dea de mari dificultàti, din cari se nu scie, cum se iésa, si altele.

Pentru a nu fi espusu la astfeliu de perple-sitàti invetiatoriulu are trebuintia, cá din cand in cand se-lu cerceteze inspectorulu scolariu, se-

lu controleze, se véda, ce propune, si cum propune, cum observéza planulu de invetiamentu, cum tiene ordulu óreloru prescisu, ce maniera, ce metodu are, si in casuri cand observa, ca cutare lucru nu-lu face bine, si in cutarele smintesce, sean dóra ca nu desvólta diligentia de ajunsu: atunci inspectorulu se-lu faca atentu, se-i arete smint'a, si in tóte se-lu spriginésca cu statulu si intieptiunea sa. Lipsindu o astfeliu de inspectiune, este pré naturalu, ca scól'a si instructiunea sufere.

Invetiatorii apoi, cá si toti oficiantii din lume, potu se fia buni, si potu se fia mai putienu buni, potu se fia diligenti, si potu se fia cu mai putiena diligintia intru implinirea detorintieloru loru.

Pentru toti de o potri va este inse mare trebuintia de o controla cât mai severa, si se intielege de sene cât mai drépta. Control'a jóca o mare rola in viéti'a fiecarui oficiantu, ori cum ar fi elu. Ea pre oficiantulu bunu lu-incuragéza, ér pre celu mai putienu bunu lu-face, se-si semta, si se-si cunósca scaderile; si apoi prin tactulu si prin superioritatea intelectuala si morala, cari calitáti trebue se caracterizeze pre ómenii, chiamati a exerciá control'a — i-se face posibilu a-se indreptá si a spori in bine, daca respectivulu oficiantu este aplecatu de a spori in bine si a face inaintare.

* * *

Nu sunt apoi numai cestiunile metodice, cari reclama ajutoriulu inspectiunei.

Scól'a mai are trebuintia de o multime de alte lucruri: de unu localu curatu, si bine ingrijitu, de recuisite, de capacitatea parintiloru, cá se-si dea pruncii la scól'a. Mai este apoi in multe locuri trebuintia de ingrijire, cá invetiatoriulu se-si capete salariulu regulatu, de ingrijire ca se-se infintieze, si se administreze bine fondurile scolare si altele.

Este adevveratu, ca parte mare din aceste agende cadu in sarcin'a comitetului parochialu; dar din nefericire pana acum acestu comitetu, — dóra cu putiene esceptiuni — n'a pré datu dovedi de multa desteritate si dibacia intru esecutarea si implinirea detorintieloru, ce i-le impune legea. Ómenii nostri din parochia sunt invetiati, cá indemnulu la tóte se-le vina de sus, se-le vina adeca o porunca dela superiori, si atunci facu totu ce potu, dar fara acés't'a, asia se vede, ca inca nu s'au deprinsu a face in cause publice nici lucruri mai mici, necum lucruri mai mari din propri'a loru iniciativa.

Nici odata nu vomu uitá ceea ce a patitu mai asta véra unu esmisu consistorialu cu oca-siunea cercetării unei scóle din diecesa.

Densulu fusese esmisu de consistoriu, cá se cerceteze o scól'a, si se pertracteze cu comitetulu parochialu o cestiune de administratia scolaria. Ajungendu in comuna aflá scól'a in nescé conditiuni fórte rele, lipsea curatieni'a necesaria, nu erau scaune de ajunsu, câteva ochiuri de feréstra erau sparte si altele. Intrebandu densulu comitetulu, ca cum s'a potutu intemplá, cá densii se nu se ingrijésca mai bine de scól'a. comitetulu respunse intr'unu glasu: „ca n'a avutu dela menea nici o porunca.“ Esmisulu consistorialu, cá se póta espune mai usioru, ca in casulu de facia nu erá trebuintia de nici o porunca, intre altele si permise a-le enará urmatóri'a anecdota.

„Unu domnu avea unu servitoriu, carele i-facea tóte, precum doria, si precum i-porunca densulu. Intr'o nópte domnulu aude pre Ion, servitoriulu seu, carele dormiá in odai'a din apropiare, ca in continuu se vaieta, ca móre de sete. Uríndu-i-se domnului de a-lu mai audí vaietandu-se de sete, lu-chiamá in casa, si i-porunci, se-i aduca unu pacharu de apa. Servitoriulu aduse indata unu pacharu de apa rece. Venindu Ion cu ap'a la patulu domnului seu, acés't'a i-porunci, se-o bea. Astfeliu bietulu Ion numai in urm'a poruncii domnului seu si-potú stemperá setea. Altcum Dómne feresce, ce scii, ce s'ar fi potutu intemplá cu densulu, desí fantan'a erá imediatu langa casa, si ap'a din ea, asia dicendu, lu-strigá, pre Ion, se vina, si se bea.“

Faptulu este, si remane, ca nu suntem deprinsi a ingrijí noi insine de ale nóstre; ci ingreuiati cu peccatele trecutulu asceptámu, se-le facemu tóte numai dupa poruncéla.

* * *

Standu lucrulu astfeliu, este pré naturalu, ca in sarcin'a inspectiunei scolare sunt depuse multe si grele agende, cari daca remanu neindeplinite, scól'a sufere.

Este o mare greutate la noi, ca inca n'am ajunsu atât de departe, cá se potemu intretiené inspectorii scolari, salarisati, ci oficiile de inspectorii scolari, instituiti pre langa parintii protopresviteri sunt oficiu numai de onóre. Cu tóte acestea este unu lucru netagaduitu, ca sunt intre inspectorii nostri ómeni, cari se silescu a coresponde.

Daca este inse adevveratu ceea ce ni-se spune, ca intre inspectorii scolari aru fi si ómeni, cari se nu desvólte zelulu necesariu in oficiu, ceea ce noi nu suntemu aplecati a crede, atunci detori suntem a amintí aici faptulu, ca o sarcina, sean o detorintia, ce o a luatú cinev'a asupra-si numai din onóre, reclama mai mare ingrijire, decât chiar sarcin'a, sean oficiulu, pentru carele este cinev'a platitu, sean remuneratu. Cu onórea sa nu-i este permisú nimenui a-se jucá usioru;

si chiar pentru acést'a nu putem crede, ca ómeni angagiatí cu onórea lorú in oficiu, se nu satisfacá indetoririloru, ce li-le impune oficiulu.

* * *

Fiendu inse detorintiele inspectoriloru nostri de scóle — in situatiunea, in carea ne gasimu, multe si grele, usioru se póte intemplá, cá un'a, seau alt'a se fia scapata din vedere, si se remana neimplinita. Intre alte impregiurári, mai bune si mai favorabile, astfeliu de omissiuni sunt usioru de scusatu, si nici nu au dóra urmári grele. La noi inse, unde scól'a nu este destalu de bine aclimatisata, si unde trebue inca timpú, cá sè-se póta popularisá, si sè-se faca placuta poporului, — detori suntemu cu totii, se ingrijimu, cá se facemu totu ce potemu, si se nu ne apese conscienti'a nici cea mai mica omissiune, pentrucá in starea actuala a scólei nóstre si cea mai mica gresiéla a nóstra póte se aduca mari daune, daune, a caroru consecintie dóra nici nu se potú prevedé astadi.

De aceea este bine, cá se gandimu, si se scriemu multu asupra acestei cestiuni, dar mai pre sus de tóte acei'a, cari suntemu in slujb'a scólei se nu perdemu nimicú din vedere, se facemu tóte, cât se póte mai bine, si se ne invetiámú a priví terenulu scolaríu si lucrú, ce se cere dela noi in ale scólei de unu campú de onóre, in care se sárimu, cu totii, si se nu intre-cemu in sporiu si inaintare. Cu chipulu acest'a rezultatele, ce le vom obtiené, ne voru scapá de multe plansori drepte si nedrepte, ce se audu astadi.

* * *

Orice oficiu in lume si-are pàrtile sale bune si pàrtile sale rele. Oficiele de onóre inse nu potú avé atátea pàrti rele, câte au bune, pentru ca se presupune, ca nimenea nu se angagéza cu onórea sa la unu lucru de carele se nu semta a-deverata onóre, daca l'a ispravitu cum se cuvine.

A purtá unu oficiu de onóre in ale scólei, credemu noi, ca este o mare distinctiune, de care ne póte impartasi biseríc'a, de órece precum se scie, puterea bisericeí, puterea poporului se baséza pre scóla, si dupa starea, in carea se gassesce scól'a, se judeca astadi natiunile civilisate.

Dreptu aceea cei cari am avutu bucuri'a de a-ne impartasi de o astfeliu de mare distinctiune: de a fi tramisi de biserica si natiune pre campulu de onóre, pre carele se decide astadi sórtea popóreloru, se profitámú cât se póte mai bine de acést'a distinctiune, si se facemu, cá scól'a nóstra se fia acea institutiune, carea se póta tiené lupt'a cu scólele celorlalte popóra din lume.

Panendu acestea in vederea publiculu mare sperámú, ca am implinitu dorinti'a numitului dnu

invetiatoriu pre de o parte, ér pre de alt'a speramu, ca am atrasu atentiunea celoru in dreptu a fi cu mai multa priveghiare in ceea ce prive-sce inspectiunea scóleloru nóstre.

Epistole dela tíera.

I.

Din Banatulu timisianu in Nov. 1884.

Domnule Redactoru! A venitu iérn'a in anulú acest'a mai iute, de cum eram indatinati. Betranii ne spunu, ca de atunci, de cand n'am avutu iérna, de atunci au venitu tóte necazurile pre tíera.

Mie mi-se pare, ca au dreptu betranii, cand vorbescu asia, deórece am observatu, ca in anii din urma s'au aretatu prin bucate totu felíulu de gónge, cari iérn'a fiend gerulu mare, mai degera, si pieru.

Din punctulu acest'a de vedere judecand eu credú, ca este bine se avemu iérna. Cand me uitu inse la starea, in care a afluatu gerulu o parte mare din poporulu nostru, atunci mi se in-tristéza inim'a. Nu este, domnule redactoru, in multe locuri nici pita, nici malaiu, nici lemne de focu. Apoi abia s'a inceputu iérn'a, si au si inceputu morburile. La tieranu morbulu, cand lu-lovesce iérn'a, in cele mai multe casuri insem-néza mórte sigura, pentruca traíndu ómenii nostri, gramaditi in câte o chilia scunda si de multe ori nesanatósá, bietulu morbosu este lipsitu de cea mai insemnata conditiune de viétia si de in-sanatosiare: de aerulu atmosfericu, este lipsitu de medicu, este lipsitu de tóte cele trebuintióse. De aceea, mai totdéun'a iérn'a si celu mai micu morbu, de multe ori duce pre ómenii cu dile in mormentu.

Anulu acest'a m'am bucuratu, cand am vedíutu, ca atát in parochi'a mea, cât si in alte parochii din vecinatate — precum am afluatu dela colegii mei preoti — numerulu bozatiloru, pana acum intrecea pre alu mortiloru, ceea ce este unu semnu bunú; dar acum tare me temu, ca iérn'a cea grea va schimbá acést'a proportiune, si pana la capetulu anului éra-si voru intrece mortii pre botezati; ceeace este unu reu mare mai cu seama la noi, la romani, pentruca la noi tóta puterea ne este depusa in capitalulu, ce-lu avemu in bratiéle muncitórie.

Cand vomu perde din acestu capitalu, precum am perdutu in anii pana la 1881, atunci nu sciu, ce ne va mai remané.

Am atinsu acést'a córda, si rogu pre toti fratii preoti, se gandésca asupra ei, se scrie multu, si se ne intrunimú din cand in cand, cá se ne sfatuimú, cum se ajutámú tieranulu in necazurile sale.

Mai deunadi se vestea, ca se va face in tractulu Timisiorii o reuniune preotiésca. N'am mai cetitu de multu nimicu, desi ar fi tare de doritu, cá sè se infientieze, pentruca multe lucruri ar avé de discutatú si de facutu o astfelu de reuniune.

Singuri, unulu câte unulu nu potém face ceea ce am poté face cu totii. Deci bine va fi se ne intrunim, si lucrulu celu mai de capetenia alu nostru se ne fia, cum se ridicàmú poporulu pre terenulu economicu, pentruca la noi tóte necazurile provinu din seracia.

Munca grea este munc'a de a ridicá poporulu pre terenulu economicu, dar o munca, carea este unic'a, dela a carei rezultate depinde totulu; ér biseric'a nu are, si nu póte avé misiune mai frumósa si mai urgenta de esecutatu, decât acést'a.

Ia o alta epistóla mi-voiu permite a aretá, cum gandescu eu se incepemu cu lucrulu acést'a mare.

Unu preotu.

Despre semtiulu frumosului.

(Fine).

Fara semtiu nu póte fi nimic'a in noi; acést'a ni-o arata esperinti'a. Dar ce este semtiulu?

Logiculu Stuartu Mill ni spune, cá: „corpulu este acelu necunoscutu cev'a, care face se semtiésca sufletulu, ér sufletulu este acél'a, care semtiesce.”

Semtiulu este pressiunea internului nostru asupra sa insusi.

Semtiulu, asia dara si gustulu, este seau placutu, seau neplacutu; dar in momentulu primu tóte semtiurile sunt neplacute. Si óre pentruce? Pentrucá — omulu aru dorí, cá tóte lucrurile se remana in statu quo, si nu-i place stramutarea.

Cand suntem intr'o circumstantia placuta, este Iucu naturalu, cá semtiulu acestu placutu, care luavemu, voimu se-lu tienemu. Si éta, aici e izvorulu egoismului! Cand ascultàmú de sentieminte, se intaresce in noi egoismulu; éra din contra slabesce, cand ascultàmú de minte.

Daca amu avutu atát'a taria sufletésca, ca se invingemu egoismulu, se infaciosiéza in noi simpatih'a. Simpatih'a e placere, antipath'h'a e neplacere. De aici apoi lucrurile cele morale le numimu frumóse, éra cele rele, nemorale — uríte.

Intru adeveru, sunt mai multe limbe, in care ide'a frumosului se exprima prin unulu si acelasi cuventu, cu care se exprima ideii'a bunului moralu.

Platone a disu, cá numai acél'a lucru este frumosu, care tot-odata moralmente e si bunu. Totu asia s'a exprimatú si Aristotele. Cicerone a disu, cá frumosulu e egalu moralului. Senec'a dice, cá frumosulu locuiesce in inim'a omului bunu.

Renumitulu poetu englezu Schakespeare inca s'a exprimatú asia, cá numai lucrurile cele rele le potemu numi uríte. Inse trebuie se observàmú, cá intre lucrurile bune si intre cele frumóse exista o mare diferentia.

Este adeveratu, ca precum bunulu moralu, asia si frumosulu sunt calitáti transcendente ale perfec-

tiunei, inse pana cand frumosulu se póte referi atát la viét'i'a morala, cât si la ceea ideala, bunulu moralu nu-lu aflàmú, decât numai in viét'i'a ideala.

Apoi dupa aceea frumosulu, daca odata este efepuitu, este realizatu, se despartiesce cu totulu de finiti'a, de artistulu, care l'a creatu, si se redica la valóre absoluta, fara considerarea persónei artistului creatoriu. Bunulu moralu stá totdeun'a in legatura strensa cu persón'a.

Frumosulu depinde dela noi, óre se-lu efepuim, seau ba; pre cand bunulu moralu este unu imperativu categoricu, si intre ori ce impregiarári trebuie se-lu urmarim, daca voimu, se fimu ómeni de omenie.

Tóte lucrurile perfecte sunt frumóse, si deórece tóte lucrurile sunt perfecte, tóte lucrurile sunt frumóse. Daca inse cu tóte acestea aflàmú ici-colo câte unu lucru, care nu ni-place, prin urmare, care-lu tienemu de urítu, acést'a impregiarare nu póte avé alta cauza, decât cá mintea nóstra omenésca e marginita, si nu e in stare, se véda tóte lucrurile in perfectiunea, cu cari le-a inzestratu creatorulu.

Acést'a frumsétia o numimu essentiala.

Inse precum bunulu moralu, adeverulu si perfectiunea nu esista decât numai pre langa presupunerea bunului, adeverului absolutu si a perfectiunei absolute, asia nici frumosulu nu ni-lu potemu inchipi fara presupunerea frumosului absolutu. Frumosulu absolutu este insusi Dumnedieu Afara de Dumnedieu nu esista numai frumseti'a relativa.

Din acestea inca potemu vedé, cá ideile adeverului, bunului moralu si a frumosului, aceste trei idei regulatórie ale nóstre, spre cari tientim, se intrunesc in idi'a religiunei.

Intr'unu tractatu separatú mi-voiu luá voia a aretá, cum s'au desbinatu aceste trei idei de ideii'a religiunei, si cum apropia éra spre acést'a.

Krates.

D i v e r s e .

* **Chirotonire.** Clericulu absolutu *Victor Rusu* s'a chirotonitu intru preotu pentru postulu de capelanu temporalu, sistemisatu pre langa parochulu Emanoil Demetroviciu din Utvinu, protopresviteratulu Timisiorii.

* **Sinodulu protopresviteralu alu Beliului** este conchiamntu prin comisariulu consistorialu, dlu Elia Mog'a pre Sambata in 17/29 Noemyre a. c. la 10 óre inainte de amédi in comun'a Ucurisiu. Obiectulu, de carele se va ocupá acestu sinodu, este alegerea de protopresvitera.

* **Himenu.** *Nicolau Balt'a*, teologu absolutu si-au incrediatu de sotia pre Domnisiór'a *Amali'a Juga*, fio'a preotului Laurentiu Juga, din com. Magulicea. Dorimu junei pareche viétia ferioita!

* **Sosirea MM. LL. Regele si Regin'a in capitala.** Despre sosirea parechei regale in Bucuresci cetimú in „Vointi'a Nationala.” — Aseara la 7 óre si 10 minute Maiestátile loru sosira cu unu trenu specialu in gar'a de nordu.

Pe peronulu garei se aflá insirata o companie din regimentulu I de linie cu drapela si musica.

Intrarea trenului regalu in gara fu salutata prin prezentarea armei si intonarea imnului regalu.

La scoborirea din vagonulu regalu, Maistátile loru fura intimpinate de dnele Pia Bratianu, I. Campineanu, Sturdza, dsiór'a S. I. C. Bratianu si altele,

de dnii ministri D. Sturdz'a, I. Campineanu, G. Chitiu, N. Voinovu si G. Lecca, de principele D. Gr. Ghica, de dlu generalu Cernatu, de comandantulu corpului II de armata, de dlu generalu Cretianu, sieful casei militare a Maiestătiei Sale Regelui, inositu de toti dnii adjutanti regali, precum si de unu numerosu stat-majoru de oficeri superiori, printre cari am observatu pe dnii colonel-adjutantu Candiano Popescu, comandantulu pietiei, S. Baicoianu, directorulu generalu alu ministeriului de resbelu, Poenaru, I. Lahovari, Iiorbaski, Maca, Holbanu, Chiritiescu, etc., de dlu generalu Radu Mihaiu, prefectulu politiei Capitalei, dlu colonelu Pastia, directoru generalu alu posteloru si telegrafeloru si altii.

Din trenulu regalu se scoborîra si dnii I. C. Bratianu, presedintele Consiliului, generalu adjutantu Falcoianu, ministru de resbelu, si G. Cantacuzinu, directorulu generalu alu căiloru ferate, cari intempnara pe Augustii Suverani la Verciorov'a, precum si dlu Em. Culoglu, prefectulu judetiului Ilfov, care esise la Titu spre a salutá de buna sosire pe Majestătile Loru in numele judetiului.

Dupa ce persónele presente salutara de buna venire pe Majestătile Loru, M. S. Regin'a avendu in mana mai multe buchete de flori, precedata de dlu generalu Radu Mihaiu si inositita de principele D. Gr. Ghica si de dnele mai susu citate patrunse, prin multimea, care se aflá pe peron si aclamá cu entusiasm pe gratiós'a nóstra regina, in salónele regale ale garei.

M. S. Regele, dupa ce se intretienú câte-va momente cu dnii ministri si oficerii superiori, patrunse de asemenea, in mijloculu celoru mai caldúrose aclamatiuni, in salónele regale de asteptare.

Aci Majestătile Loru Regele si Regin'a fura intimpinate de I. P. S. S. Metropolitulu Primatu, de P. S. S. Episcopulu de Romanu si de unu fórté mare numeru de dómne si domni din inalt'a societate Bucuresténa.

Dintre dómne, cari venisera in mare numeru se salute sosirea Majestătiloru Loru, am observata, afara de sotiele dloru ministrii Bratianu, Sturdz'a, Falcoianu, Campineanu, pe dnele generalu Radu Mihaiu, generalu Cernatu, generalu Arion, colonelu Candiano Popescu, colonelu Marculescu, Corali'a Savescu, Eug. Costinescu, D. Ionescu, de Hertz, maioru Vladoianu si altele.

Dintre barbati amu obsevatu pre dnii Filitis, procuroru generalu la inalt'a Curte de Casatiune, T. Vacarescu, ministrulu tieriei, la Bruxelu, Em. Gradisteanu, presedintele inaltei curti, Savescu, procuroru pre langa aceasi curte, Al. Orescu, Ciru economu, procuroru generalu la Curtea de apelu, Populeanu, procuroru la aceasi Curte, D. Ionescu, avocat, C. C. Arionu, C. Fleva, primariulu capitalei C. F. Robescu, C. R. Manolescu, secretariulu generalu alu teatreloru, si altii.

Comerciulu capitalei s'a gasitu de asemenea a salutá sosirea Majestătiloru Loru Regelui si Reginei printr'o delegatiune compusa din dnii Stefan Ionide, Stancu Bechianu, Gr. Cupsa, D. Tanasescu, V. Socacu. — Dupa ce Maiestătile Loru Se intretienura mai bine de o jumătate de óra cu mai tóte persoele presentate, Augustii Suverani luara locu intr'o trasura inchisa, in care abia puteau se incapa numerósele buchete de flori si coróne primite atât in gara cât si pe drumu, si se indreptara spre palatulu regalu din capitala.

Trasur'a regala era escortata de dómne plutóne de gendarmi calari, comandate de dlu capitanu Fanutia, si precedata de dlu generalu Radu Mihaiu, prefectulu capitalei,

Curtea garei erá plina de lume, care intimpina cu strigate de ura esirea Majestătiloru Loru din salonulu regalu.

Calea Grivitiei si calea Victoriei pana la palatu erá indesate asemenea de lume, care cu entusiasm aclamau pe Suverani.

Adi unu insemnatu numeru de cetatieni si de dómne, cari n'au potutu asistá la gara, s'au grabitu a-se inscrie la palatulu din capitala, salutand reintórcerea Maiestătiloru Loru in deplina sanatate.

* **Constantinu Copacineanu.** In o foisióra, aparuta in diariulu „Tribun'a,” serie dn'a Matild'a Poni despre barbatulu, ce a portatu acestu nume urmatórele: Dilele aceste a muritu in Iasi unu omu de mare valóre, a carui vietia contine o lectie atât de frumósa, încât credu, ca va interesá si pe acei, cari nu l'au cunoscutu.

Constantinu Copacineanu a fost nascutu in Romanu din parinti seraci. Elu a invetiatu clasele primare si apoi fiind baétu de 16 ani a intratu in slujba, ca scriitoriu. Trei-dieci de ani in urma nu se cerea asia de multa carte, pentru ca se póta cinev'a traí cu pén'a. — Elu erá harnicu, onestu indatoratoriu, superiorii lui lu-iubéu, si elu a avangiatu mai usioru detát altii intrati de-odata cu densulu. Ajunsese siefu de mésa, si primise o mica boeria cá recompensa pentru serviciile sale inteligente. — Ce putea se doréscu unu baétu de seam'a lui mai multa? Dar nu. — Pe cand Copacineanu mergea inainte in carier'a burocratica, ajunsese ómeni inteligentii la putere, care facuse schimbári mari si bune in invetiamentu. Scólele dedeau rezultate frumóse, si siefulu de mésa vedea de multe ori, că inferiorii lui i erau superiori in sciintia.

Constantinu Copacineanu erá o natura strana. Bunu cá unu copilu, patriotu si amicu devotatu, gat'a la ori ce sacrificiu pentru tier'a care o adorá si pentru ómenii pe care-i iubiá, inse inderetnicu si cu vointa de feru. Elu avea o sora mai mare, maritata cu unu omu bunu si onestu, care-i tieneau locu de parinti. La densii s'a dusu intr'o di, si le-a spusu in modulu seu laconicu: „Am se-mi dau dimisiunea.”

„Dimisi'a? — Pentru ce? — Ce s'a intemplat?”

„Nu s'a intemplatu nimica, vreau se mai invetiú, éta totu.

Sor'a sa credea cá a nebunitu. „Da bine baete, gandesce-te ce vrei se faci. Tu ai o positiune buna, multi mai invetati decât tine ar fi bucurosi se fia in loculu teu.

„Tocmai de aceea. E o nedreptate si afara de aceea, vréu se invetiú, vréu se sciú.

„Cu ce ai se traesci pana vei invetiá?”

„Guvernulu s'a ganditu la baetii seraci. Am se intru in internatu.

„Tu in internatu? — Cu barba si mustetie? —

Dar bine ai nebunitu! — Are se te rida lumea!

„Cu atât mai reu pentru lumea, care me va ríde.

Si cum a disu, asia a si facutu. — Baetu de 28 de ani a venitu si a fost primitu de betranulu si eminentulu Laurianu, pe atunci directorulu Academiei, in internatu. — Si nimene n'a ris. — Chiar acei care zimbise rídiend pe scolarulu celu barbosu, dupa ce aflase ce sacrificii mari facuse pentru a poté in-

veti'a, l'au stimatu si au devenitu amicii lui. Facea câte dône clase intr'unu anu si dupa ce a mantuitu, nu s'a mai intorsu in cancelaria. S'a facutu profesor de limb'a latina si in acelasi timpu a fost surgunitu pentru nese articole violente scrise in contra guvernului de atunci. — Surgunulu implinitu, s'a intorsu la catedra si pucini si-au implinitu misiunea cu atât'a santienia ca densulu. Erá severu si justu, si avea unu adevratu cultu pentru vechii latini, din care a si tradasu mai multe opere din cele mai stralucite. — Un'a din traduceri a fost premiata de catre Academi'a romana si intre hartiile lui s'au gasitu mai multe manuscrite, parte originale, parte traduceri si o gramatica latina fórte bine lucrata.

La mórtea lui s'a aretatu tóta iubirea care o aveau scolarii lui pentru densulu. Trei sute de baeti au mersu in urm'a sicriului, si dintre desii, au vorbitu mai multi pe mormentulu lui cu atât'a durere si recunoscintia, încât tóta lumea a fost adencu misicata.

Elu lasà pe femei'a lui si pe unu copilu, aprópe fara midilóce. — Se vor gandí cei mari si tari la densi? Noi nr-lu vom uitá, noi cari l'am cunoscutu si l'am iubit. — A fost o inteligentia rara si unulu dintr'acei ómeni, cari nu facu vorbe multe, si-si platescu detori'a lor prin fapte. —

† **Necrologu.** Sofie Popoviciu maritata Moldovanu, Alexandrine Popoviciu maritata Adamu ca fice, Simeonu Moldovanu subjude regescu in Versietiu si Filip Adam referinte consistorialu in Caransebesiu ca gineri, Elisabetha si Mart'a Moldovanu cá nepóte si Iuliu (Ioanu) Adam ca nepotu cu inim'a sfasiata de durere anuncia mórtea multa iubitului lor tata, respective socru si mosiu Iosifu Popoviciu, protopresviteru gr. ort. rom. a tractului Biserica-alba, dieces'a Caransebesiului, carele in urmarea unui morbu scurtu in 3/15. Noemvre a. c. la 7 óre sér'a, dupa impartasirea cu santele taine in etate de 58 ani, in a 35 anu ca preotu si a 18 anu ca protopresviteru a adormitu in domnulu. Remasitiile reposatului se voru inmormentá in cripta familiara in cimiteriulu gr. ort. locu in 6/18. Noemvre a. c. diminéti'a la 10 óre. Iam, in 4/16. Noemvre 1884. Fie-i tierin'a usióra si memori'a eterna.

* **Facultatea de teologie in Bucuresti.** Despre deschiderea solemnă a facultáti teologice in Bucuresti cetim in „Vointi'a nationala.“

Cu ocaziunea deschiderei facultáti de teologie I. P. S. S. Mitropolitulu Primatu a rostitu urmatórea alocutiune in localulu Universitáti, in sal'a destinata pentru tienerea cursurilor acestei facultáti: „N'am indestale cuvinte pentru a-mi aretá marea multiamire de care sufletulu meu este patrunsu, cu redeschiderea solemnă a facultáti de teologie.

„Am fost adencu miscatu de marea trebuintia a unui asemenea invetiamentu atât de folositoriu, mai cu seama pentru unu poporu care cu grabire merge spre progresu.

„Dela venirea mea la acésta St Mitropolie cu necontenire si cu celu mai mare zelu, am lucratu spre implinirea acestei mari dorintie a sufletulu meu.

„Dându uitarei tóte greutátile cu cari am avutu a me luptá pana la implinirea acestei dorintie, me simtu fericitu a esprimá cu acésta ocaziune multiamirea si adenc'a mea recunoscintia M. S. Regelui pentru puterniculu seu sprijinu cât si bunei vointie a guvernului Maiestáti Sale.

„Din tota sufletulu meu cu umilintia chemu bi-

necuventarea celui atotputernicu asupr'a tuturoru celoru ce mi-au ajutat spre seversirea acestei mari opere.

„Dumnedieu se binecuvinteze pre profesorii si pe viitorii elevi ai facultáti de teologie.

„Traiéseca MM. LL. Regele si Regin'a.

„Traiéseca si prospereze Romani'a si biseric'a Romana.

Regretand cá nu putem dá chiar adi discursulu de deschidere rostitu in numele dlui ministru alu culteloru de dlu Gr. Tocilescu, ne grabimu a dá unu resumatu din acestu discursu,

Dsa a aratatu care este rolulu unei facultáti. A precisatu libertatea invetiamentulu academicu, rolulu Universitáti in Statu, si dreptulu naturalu alu Statului de a luá mesurile necesarii in organizarea institutiunilor de cultura pentru a-se dobandí si garantá interesele mediate seau imediate ale Statului. A conchisu la esistinti'a a doi factori, cari lucréza asupra organismulu Universitáti: scopulu scientificu si scopulu publicu, cari departe de a se esclude intre ele, se cupriindu unulu intr'altulu, si nu potu unulu fara altulu.

Aplicand aceste consideratiuni la facultatea nostra de teologie, dlui a terminatu printr'unu apelu caldurosu la profesori, pertru ca cu deosebire la Universitate valórea invetiamentulu superioru aterna dela valórea si aptitudinea profesoriloru. Ei d'au mesura, ei alcatuescu sufletulu insusi alu Universitáti.

Dupa aceea, Preasanti'a Sa parintele Archiereu Genadie Enaceanu, decanulu facultáti de teologie, a respunsu aratand repurtarile facultáti teologice, cu Statulu, cu sciinti'a, cu istori'a si literatur'a romanéseca.

* **In caus'a infientiárii reuniunei de creditu si de economii in Timisióra** s'a tienutu mercuri'a trecuta o conferintia, carea, precum cetim in „Luminatoriulu“ a succésu preste acceptare. Conferinti'a sa tienutu sub presidiulu dlui Paul Rotariu. Subscriendu-se mai multu de 600 de actiuni conferinti'a a luatu hotarírea, cá se emita 1000 de actiuni de câte 50 fl. v. a. Comitétulu esecutivu se compune din urmatorii membrii fundatori: Em. Ungureanu cu 40 de actiuni; T. Gaitia cu 40 de actiuni, Georgiu Lazaru cu 30 de actiuni, Marcu Loichitia cu 40 de actiuni, Meletiu Dregheciu cu 20 de actiuni, Nic. Cosiaru cu 10 de actiuni, Cost'a Maniu cu 20 de actiuni, T. Pacatianu cu 20 de actiuni, Cost'a Merz'a cu 20 de actiuni, Stef. Adamu cu 20 de actiuni, V. Ignea cu 10 de actiuni, G. Achimu cu 10 de actiuni, Dr. G. Vuia (Arad) cu 10 de actiuni, Dr. A. Suciú cu 10 de actiuni, G. Nicolaeviciu cu 10 de actiuni, Nic. Gherdanu cu 10 de actiuni, Al. Cretianescu cu 10 de actiuni, Paul Rotariu cu 10 de actiuni, Marcu Barbu cu 6 de actiuni, G. Cretianescu cu 4 de actiuni, Sum'a 356 de actiuni.

„Luminatoriulu“ incheia reportulu seu despre decursulu acestei conferintie cu urmatórele cuvinte:

Pre cum se vede din acest reportu inceputulu este multu promitatoriu; dee ceriulu ca se vedem cât mai curendu realizata intreprinderea. Comitétulu esecutivu, credem, in timpulu celu scurtu va impartí Prospectulu pentru esoperarea subscrieriloru definitive, si acést'a se va face cunoscutu — daca va fi de lipsa — si prin jurnale.

* **Bibliografie.** A esitu de sub tipariu si se afla de vindiare la auctorulu Ioanu Tuducescu invetiatoriu in Lipov'a (B. Lippa): „Miculu Abecedariu“ Partea

I. pentru primul an de scôla. Editiunea II. cu 20 cr. exemplariulu. — La acelasi auctoru se potu capeta tabele de parete, si celelalte carti prntru scôl'a poporala.

* **Resnetulu, culegere de cantece nationale** pantru usulu tenerimei de ambe sexe este titlulu unei carticele aparute in Brasiovu, in editurã Tipografiei Alexi. Pretiulu 25 cr. O recomandãmu in antiuniunea onoratului publicu.

* **O istorie adevêrata.** Imperatulu 'Germaniei vizitase acum decurend orasiulu Coloni'a. Comitetul de serbare a alesu optu-dieci din cele mai frumôse dame ale Coloniei, pentru a salutã pre imperatu la intrarea in orasiu. Comitetul intr'adeveru si-a aretat cu acêst'a ocasiune gustulu in atari alegeri, pentru a aretã imperatului cã si in frumsetie femeile din Coloni'a au ajunsu la unu gradu mare de aventare. A trebuita inse ca din aceste optu-dieci de dame, un'a se presinte imperatului buchetulu de buna so-sire. Aci erã greutatea pentru membrii comitetului, cãci nu poteau se-si dea opiniunea care anume erã cea mai frumôsa, pana cand insesi damele scôsera din incurcatura pre membrii comitetului, dicendu: Noi tôte ne vom intruni si vom scrie pe unu peteu de harthie numele celei mai frumôse dame, si aceea care va esã la sorti, aceea va oferã buchetulu imperatului. Care le fu inse mirarea, cand la deschiderea urnei s'au gasitu tôte 80 nume!!!.

Fie-care dama scrisese numele ei chiar:

* **Môrte aparenta.** — Dintr'unu numeru de observatiuni adunate de la invasiunea colerei in Itali'a, resulta cã casurile de môrte aparenta sunt mai dese in acêsta bôla de cât in ori care alt'a, si acêst'a se esplica negresitu prin starea de rigitate si de nesimtire in care cadu indata nenorocitiã atinsi de acest flagelu. Unu casu demnu de remarcata s'a intemplatu acum la Geenu'a cu unulu din cei dintain doctori ai orasiului, Doctorulu Canepa. Lovitu de colera dimini'ti'a, ajunsu in câteva ceasuri in period'a algida (de recêla) si catra seara se paru cã incetase de a traã. Doi din confratii, sei, care-lu cautasera, lu-declara de mortu si dispositiunile obicinuite fara imediatu luate, Imormentarea erã hotarãta pentru a dôi'a di, la ôrele diece. Cioclii adusera sicriulu si-lu depusera intr'o odaie vecina cu aceea in care zacea doctorulu, cand de-odata usi'a odaii se deschide si pretinsulu mortu se presinta in persôna, intrebandu cu unu glas sferisitu, pentru ce l'au lasatu atãt'a timpu fara ceaiu cu rum. Cioclii se facura neveduti. Doctorii revenira, si-pusera éراسi bolnavulu in patu si practicara asupra lui operati'a de hypodermoclysa a lui Pacini. Inse fu pré tardiu: nenorocitulu doctoru muri preste di. Unulu dintre confratii sei se grabesce a public'a o lista de mortile aparente constatate astfelu in cursulu epidemiei colerice. In unele din asemeni casuri bolnavii au scapatu cu viêti'a.

* **Unu câne inteliginte.** — *La Revue scientifique* publica urmatôrea scrisôre: „Posiedu unu mare câne „terre-neuve“ numitu Bloc, cãrui'a i-placu fôrte multa prajiturile; adese-ori pe cand treceamu pe dinaintea unei cofetãrii, cânele se oprea, si me privea ca si cum m'ar fi invitatu d'a me aretã generosu; adese ori cedam rugamintei seale si cu cinci centime faceamu unu fericitu.

Cânele observã, negresitu cã in schimbulu mone-tei mele i-se satisfacea poft'a; elu se folosi de acêst'a, cãci acum nu mai am nevoie d'a servi de intermediaru intre cofetariu si densulu; ori de câte ori i-se dã

cinci centime, elu ia monet'a, in gura c'o satisfacere vedita, si se duce la cofetariulu celu mai apropiatu; acolo, lasa se cada monet'a si nu plêca nainte d'a i-se fi datu o prajitura, pe care mi-o aduce nainte d'a o mâncã, pentru a-mi aretã negresitu cã nu s'a lasatu se-lu fure.

„Nu mai e nevoie se ve spunu cã dêca in schim-bulu unei monete i-se dã unu altu obiectu, densulu nu se gresiesce afara numai dêca voesce elu astfelu cãci intr'o di fũ vinovatu de unu actu de insielatorie.

„Luandu unu nasture, elu i-lu duse in graba la cofetariu, i-lu lasa se cada naintea lui si, fara a asteptã ca se i-se verifice pies'a, elu luã o prajitura si plecã in gôna.

„Trebue se adaogu cã cânele meu n'are asemene obiceiuri rele, densulu refusa chiaru d'a comite din nou acêsta fapta lipsita de delicatetia, ori de câte ori i-se ofere unu nasture, cãci afara de acestu momentu de uitare, nu avem nimicu de disu asupr'a onestitatii sale.“

* **Elogiulu dlui Thiers.** — Intr'unu elogiulu alu dlui Thiers, facutu de mana de maiestru de catra d. Jules Simon, povestescce úrmatôrea placuta anecdota: „Academ'iã dela Aix pusesse la concursu elogiulu lui Vauvenargues. D. Thiers luã parte la concursu. Lucrarea sea fũ fôrte insemnata; dar se afla, se ghici numele autorului si fiind-cã chiar din primul pasu alu vietiei sale elu intimpina adversari politici, nime nu voi se dea premiulu unui'a din siefi junimei liberale asia incãt concursulu fũ amanatu pentru anulu viitoriu. D. Thiers se supuse si anuntia, cã va refaca lucrarea sea. Elu o remania in adevêru si o depuse la secretariatu, ascundiendu-se pentru a se supune regulamentulu, cand se afla in Aix, cã mai erã unu concurinte si cã unu memoriu sosise d'a dreptulu de la Paris. Bucuri'a fũ mare pentru academie. Ea dadã premiulu Parisianului si accesitulu numai Marseilezului. Dar cand se deschisera plicurile pecetluite cari intovarasiu ambele memorii, se afla, cã dlu Thiers erã autorele aceluor dône memorii, si cã academi'a care nu voise se-i dea o corôna, erã redusa se-i dea dône d'odata. Elu parasi Aixul dupa acêst'a isprava si urmã la Paris pe d. Mignet, care lu-precedase acolo de câteva septemani. „Rom.“

* **O inventiune curiôsa.** — Unu invetiatu francesu, dice „Le Journal des Inventions,“ are in permanentia in curtea sa doi drugi de feru, infipti in pamentu; de fiecare din ei e ficsatu unu conductoru de fire de arama acoperitu, si care e pasu in legatura cu unu telefonu pe care-lu consultêza de dône sean trei ori pe di si care „n'a lipsitu nici odata de a-i semnal'a, cu dône-spre-diece ôre mai nainte, diferitele turtuni cari au bantuitu orasiulu de mai multe luni.“

Când timpul e spre furtuna, se produce pe plac'a vibratôre a acestui telefonu unu sgomotu specialu care cresce cu cât furtun'a se apropie, ia o intensitate comparabila acelei produse grindina pe geamuri. La fiecare fulgeru, sgomotulu e aualogu acelei a unei petre care ar cadea in cuti'a sonora a telefonului. Perturbatiunile atmosferice, schimbãrile de temperatura sunt de asemene anuntiate printr'unu scomotu particularu pe care-lu designêza suptu numele espresivu de „strigatu de pasere.“ Nu e necesaru pentru a audi aceste strigate d'a sperimentã p'o linie intinsa; e de ajunsu pentru acêst'a sã se faca o instalatiune ca aceea de care vorbimu, adeca d'a lua dône puncte pe pamentu departate unulu de altulu de siêpte sêu optu metri celu putinu.

* **Lipitorea-barometru** — Meteorologi'a populara, intemeiandu-se pe observatiuni multiple, da nisce indicatiuni totu asia de seriöse, ca si acele ale barometreloru celor mai bune. O simpla lipitorea póte se inlocuiesca mic'a brósca verde, a carei gimnastica este bine cunoscuta. Daca diu'a va fi frumósá, lipitorea remane nemiscata in fundulu fiolei, unde se stringe in spirala. Daca are se plóie, dens'a se redica la partea superióra a apei si se mentiene cât timpu tiene plóia. In casu de mare ventu, lipitorea se agita mereu. In casu de mare furtuna, dens'a iese din apa si, acatiandu se de orificiulu sticlei, pare a fi in prad'a unui mare neastamperu, care se trada prin miscári convulsive.

* **O nóua inventiune.** — D. Mayerhofer, ingeniariu diu Berlin, a inventantu de curend unu aparatu de unu mare folosu pentru sigurantia serviciului de transporturi pe drumulu de feru. Acest aparatu, pentru a carui perfectionare a lucratu doi-spre-diece ani cu ajutoriulu mai multoru colaboratori, permite impiegatului insarcinatu cu functionarea sa, d'a vedea intr'o oglinda lini'a pe care trebuie s'o controleze, impreuna cu tóte trenurile ce circula pe dens'a si scie in fie-care momentu, cu cea mai mare exactitate, unde se gasescu trenurile in miscare. Cand unulu din ele s'apropie de unu altulu la o distantia prea mare, impiegatulu póte imediata semnalá pericolulu trenului amenintiatu. Aparatulu consta intr'unu tablou de sticla pe care se vedu indicate de nisce linii orizontale liniile ferate si prin linii verticale si numere, statiunile. Nisce mici sageti reprezentand trenurile, se misca pe liniile orizontale. Ele sunt puse in miscare prin puterea electrica produsa de locomotive cu ajutoriulu contractului periiilor metalice cu nisce bandi de zincu, asiediate de-a lungulu sineloru. In acestu modu, trenulu insemnéza intr'un'a figurile misárilor sale pe tabloulu de sticla. Aparatulu a fostu espusu dilele acestea la Berlin pentru a fi esaminatu.

* **Avisu catra domni abonenti.** *Pentru ca se potemu incheia socotile anuali, rogámu pre domni abonenti ai fóiei nóstre, cari suntu restanti cu pretiulu de abonamentu, se binevoésca a ni tramite pretiulu cat mai in graba.* — *Administratiunea tipografiei diecesane.*

Concursu.

Se escrie de nou concursu pentru indeplinirea statiunei invetiatoresci romane confesionale gr. or. din Sredistea mica, cottulu Timisiului, protopresviteratulu Versietiului cu termina de alegere pe 6. Decemvre a. c. st. v. cand se va tiené si alegerea.

- Emolumintele sunt in bani gat'a 300 fl. v. a.
 - Spese pentru conferintiele invetiatoresci 10 fl.
 - Spese pentru scripturistica 5 fl.
 - 4 orgii de lemne in natura, din care are a se incaldi si scóla.
 - 2 jugere de vie.
 - Cortelu liberu si gradina de legumi.
- Recursele instruite in sensulu stat org. adreseate comitetului parochialu din Sredistea-mica se le

subscérná prea On. D. Ioane Popovici, protopresviteru in Mercin'a per Varadia.

Sredistea-mica, in 31. Octomvre 1884.

Comitetulu parochialu.

In contielegere cu ppviterulu tractualu Ioanu Popovici, m. p.

Conform decisului consist. dto 20 Septemvre a. c. Nr. 365 S. se escrie concursu pentru postulu invetiatorescu din comun'a Bird'a, protop. Jebelului cu terminu de concurare pana in finea lui Noemvre a. c. st. v.

Beneficiulu acestui postu consta dinpreuna cu banii pentru conferintia si scripturistica din 124 fl. v. a. 28 chible de grâu, 28 chible de cucuruзу, 2 jugere de livada fénatiu, quartiru liberu cu 1/2 jugeru de gradina intravilanu.

Doritorii de a ocupá acestu postu suntu avisati a-si trimite suplicele loru instruite conform prescrieloru stat. org. bis. Protopp. Alesandru Ioanovicu in Jebelu pana la mai susu indicatulu terminu. — Recurentii sub durat'a concursului au a-se presentá in s. biserica spre a-si aretá desteritatea in cantu si tipicu.

Bird'a, in 21. Octomvre 1884.

Comitetulu parochialu.

In contielegere cu protop. tractualu.

Pentru ocuparea postului invetiatorescu din comun'a Vlaicovetiu, cottulu Timisiului, prot. Versietiului se escrie concursu cu terminulu de alegere pe 6 Decemvre 1884. st. vechiu.

Emolumintele sunt: a) In bani gat'a 300 fl. v. a. b) pentru cercetarea conferintieloru 10 fl. v. a. c) 1 1/2 jugeru pamentu aratoriu, d) 1/2 jugeru gradina intra si 1/2 jugeru estravilanu, f) 2 metri de lemne pentru person'a invetiatoriului, e) quartiru liberu, si g) dela fiecare inmormentare câte 40 cr.

Doritorii de a ocupá acestu postu sunt avisati a-si trimite suplicele loru instruite conform statutului org. bis. adreseate comitetului parochialu la prea on. domnu Ioane Popovici, ppteru in Mercin'a per Varadia. Se conditionéza, ca competenti au a-se presentá in atare domineca séu serbatóre in biserica.

Vlaicovetiu, in 2. Noemvre 1884.

Comitetulu parochialu.

In contielegere cu protop. tractualu.

Licitatiune minuenda.

Comun'a bis. rom. gr. or. din Selesiu-Cighirelu, voesce a face de nou acoperementulu bisericei precum si putiena reperare pe zidulu bisericei — acestu lucru e specificatu la 1400 fl. cu materialu.

Doritorii cari voescu a intreprinde acestu lucru au a-si trimite ofertele resp. sunt poffiti la licitatiunea minuenda ce se va tiené la 11/23. Noemvre 1884 in Selesiu-Cighirelu, provediute cu vadiulu usuatu de 10%. — Planulu si conditiunile se potu vedea in tóte dilele la oficiu parochialu.

Selesiu-Cighirelu, 22. Oct. (3. Noemvre) 1884.

Demetriu Pandovicu, m. p.
preotu.